

กฎกระทรวง

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์

พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นอุทธรณ์

(๒) ชื่อตัว นามสกุล และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

(๓) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อุทธรณ์ ข้อโต้แย้งหรือข้อกฎหมายและเหตุผลที่ยกขึ้นอ้างอิงในอุทธรณ์โดยชัดแจ้ง พร้อมทั้งความประสงค์หรือคำขอของผู้อุทธรณ์

(๔) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จะยื่นสำเนาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานอื่นประกอบการอุทธรณ์ด้วยก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ให้ผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยหรือคำสั่งมีสิทธิขอตรวจดูหรือขอสำเนาเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และให้เป็นดุลพินิจของผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่เก็บรักษาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี ที่จะอนุญาต

ข้อ ๓ อุตธรณ์ตามข้อ ๑ ให้ยื่นต่อผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่เก็บรักษาคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และให้ผู้รับหนังสือนั้นออกใบรับอุทธรณ์ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔ ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ได้ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ ชี้แจงข้อเท็จจริง วัตถุประสงค์ และเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์

ข้อ ๕ ในการพิจารณาอุทธรณ์อย่างน้อยให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาจากคำวินิจฉัยหรือคำสั่งที่ถูกอุทธรณ์ คำอุทธรณ์ คำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจให้มีการจัดทำคำแก้อุทธรณ์หรือจะแสวงหาข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่จะอนุญาตให้มีการแถลงการณ์ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้ และหากอนุญาตให้แถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเปิดโอกาสให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับทราบและแถลงการณ์แก้ด้วยวาจา โดยอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้แถลงแทนก็ได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องแจ้งกำหนดวันแถลงการณ์ให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าตามสมควร และต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้รับฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของอีกฝ่ายหนึ่งด้วย

ข้อ ๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ นอกจากจะต้องดำเนินการตามข้อ ๕ แล้วให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถ้าเป็นการพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยว่าเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้นำข้อมูลดังต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณา

(ก) ประวัติและข้อมูลส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ เช่น ข้อมูลทางด้านการศึกษา สุขภาพนิสัยและความประพฤติ ประวัติการใช้ยาเสพติด ประวัติการกระทำผิด เป็นต้น

(ข) ผลการตรวจพิสูจน์ปัสสาวะหรือตัวอย่างของเหลวของผู้อุทธรณ์

(๒) ถ้าเป็นการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้นำข้อมูลดังต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณา

- (ก) สภาพร่างกายและสุขภาพโดยทั่วไปของผู้อุทธรณ์
- (ข) ความน่าเชื่อถือของผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกัน
- (ค) ความเสี่ยงหรือพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการหลบหนี
- (ง) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สืบเสาะและพินิจเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๔ บรรดาเอกสารและหลักฐานที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทะเบียนบ้าน ทะเบียนสมรส เป็นต้น นอกจากอุทธรณ์และคำแก้อุทธรณ์ ให้จัดทำสำเนาและให้ผู้ยื่นเอกสารและหลักฐานนั้น ลงนามรับรองแล้วคืนต้นฉบับให้ผู้ยื่นไป

ข้อ ๕ ในการสอบถามผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้มีการบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหนังสือ แล้วให้อ่านข้อความที่บันทึกไว้ให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังและลงลายมือชื่อของบุคคลดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน หากผู้ยื่นลงลายมือชื่อไม่ได้หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้จัดบันทึกแจ้งเหตุที่ไม่มีการลงลายมือชื่อไว้

ข้อ ๑๐ อุทธรณ์ในเรื่องใดหรือประเด็นใดที่ได้มีการตั้งอุทธรณ์หรือถอนอุทธรณ์แล้ว ห้ามมิให้อุทธรณ์ซ้ำในเรื่องนั้นหรือประเด็นนั้นอีก

ข้อ ๑๑ ผู้อุทธรณ์อาจขอถอนอุทธรณ์เมื่อใดก็ได้ แต่ต้องก่อนที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ และเมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว ให้การพิจารณาอุทธรณ์นั้นเป็นอันระงับและให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจำหน่ายอุทธรณ์นั้นเสีย

การถอนอุทธรณ์ ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่รับอุทธรณ์ไว้ตามข้อ ๓

ข้อ ๑๒ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์
- (๒) ข้อเท็จจริงที่นำมาใช้ประกอบการวินิจฉัยอุทธรณ์
- (๓) ข้อกฎหมายหรือเหตุผลในการวินิจฉัยอุทธรณ์
- (๔) ลายมือชื่อของกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทุกคนที่ร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น

ข้อ ๑๓ เมื่อได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ควบคุมสถานที่ตามมาตรา ๑๘ ที่รับอุทธรณ์ไว้ตามข้อ ๓ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้อำนวยการ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ดังกล่าวแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นให้ผู้อุทธรณ์ ทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์ ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้เสพหรือติดยาเสพติด หรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชั่วคราว หรือมีคำสั่งขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้อง ออกกฎกระทรวงนี้